

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torkih, četrtnih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 8. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 90, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 2.60 „ „ „ 4. — za pol leta . . . 5. — „ „ „ 8. — za vse leto . . . 10. — „ „ „ 16. — Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemlje ozir.

Posamično številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 3 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč!“

Oglaš se račun po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega ravnadnih vrstic. Poslana osmrtine in javnozahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš sprejema upraviteljsko ulica Caserma 13. Odprto reklamacije so proste poštnine.

Zaničevalcem naše narodnosti.

Po statistiki, koje sestavljajo naši nasprotniki in ne mi, je dognano, da je slovenski živelj na Primorskem v večini. To je tudi naravno, kajti do koder sega motika, povsod tam je izključno naša zemlja in le po mestih je naseljena italijanska narodnost. Toda tudi po mestih, kakor n. pr. v Trstu, v Pulju, v Poreču, v Pasinu itd. naseljenih je slovenskih priimkov v tolikem obilju, da se pameten človek, ki pozna razmere, le čudi, kako se je moglo potujčiti toliko slovenske krvi; in še bolj se mora čuditi, da se drznejo Italijani ponajeti se s „italijanskim značajem“, bodisi mesta Tržaškega, bodisi drugih mest po Istri. Saj dobiš Slovana, kamorkoli se obrneš! Pojdi v prodajalnice, pojdi v krčmo, pojdi v kavarno, povsod naletiš na Slovence, ali Hrvata ali Srba ali Čeha, ki ti prav prično govori — italijanski. Še le potem, ko si se seznanil z njim, jame ti kramljati tudi slovenski, ali v kakem drugem slovanskem narodu. Iz teh čudnih prikazni je lahko sklepati, da sti vsaj dve tretjini prebivalstva na Primorskem slovenski.

Našim nasprotnikom, ki imajo v svojih rokah škarje in platno, so prav dobro znane te razmere. Zato toliko krika in upitja, zato toliko krivice, zato nam mečejo polena pod noge pri vsaki priliki, kadar zahtevamo, da se jeziki naš pripadna v javnem življenju. Nijedna druga narodnost jih ne bode toliko v oči, le Slovanov ne morejo vetrteti. Slovenski, osiroma hrvatski jezik jim je zopern nad vse.

Temu nasprotju pa ni pravi varok — kakor bi menil kdo — v različenosti med italijansko in slovansko kulturo na sploh, ampak nesposobnost in nasadnjaštvo specialno naših primorskih Italijanov je pravi varok, da nečedeji ti poslednji niti čuti o nas in da si maše utesa, ko se govori o nas, ker se nas — boje. Sleherni, zeres omikani narod, rad proučuje šege in običaje sosednjih narodov ter priznava rad njih prednosti in njih napake, in bili ti še taki barbari.

Drugade je pri naših tukajšnjih nasprotnikih. Oni čutijo, da se jim mejaža tla pod nogami; in ker so si v svesti svojega duševnega siromaštva, ker vedo, da ne morejo preprečiti preobratnega procesa, pa kriče, da je boj. Toda njihov krik ni drugega nego nesposobno razsejanje obupneža, ki se togoti nad nebom in zemljo in — nad samim seboj.

Ti ljudje vedo dobro, da so pravična naša zahtevanja; oni priznavajo na tihem, da imamo prav, ako se borimo in potezamo za to, kar nam gre po našem večnem in državljanskem zakonu: za svojo narodnost, za spoštovanje našega jezika v javnem življenju. Ali kulturni razvoj Slovanov v poslednji polovici tega stoletja se je popel do

tolikih vspehov, do kakoršnih se ni popel marsikak drug narod v dveh stoletjih! To je, kar jih grize, to jim ne da miru in jim prizadeva britke skrbi. Zato bi radi s divjim krikom o svoji „aviti kulturi“ tudi nadalje varali sami sebe in one množice slovanskega življa, ki so v srcu sicer še navezane na svoje pokoljenje, ki se pa še ne zavedajo velike cene naše slovanske kulture in se valed toga ne upajo svobodno dihati pod težko mro irredentovskega in židovskega terorizma. Od todi geslo naših Italijanov v Primorju: „Recimo, da ni Slovanov — non si parla che taljan!“

Potrpite gospóda! Ko se ves slovenski živelj na Primorskem zave svoje narodnosti in svoje veljave, tedaj izgine iz teh pokrajin vse vaše slavje in niti sledu ne bode več vašemu današnjemu terorizmu! Ali nam morete ostaviti kake blage spomine? Kaj je vaša „avita cultura“? Na vsem Primorskem nimate niti jednega pisca, niti jednega pesnika svoje krvi, kateri bi se bil povspel na višino velikanov italijanske literature. Cifut Revere, kojega toliko proslavljate, bil je političko dete in njega poezije niso niti omenjene v splošni literaturi italijanski. Kje so vaši slikarji, klesarji, ki bi si bili stekli svetovno slavo? Imenujte nam jih! Kje vaši zgodovinarji, vaši umetniki? Na taka vprašanja vam je molčati kakor grob, ker je vsa vaša samohvala le lahka meglica, vrteča se v vrtočevih viančinah napuha, ki pa se po izgubi, kakor hitro požge žarek — razsice. Razun pritlikavih piscev, ki so si belili glave, kako bi dokazali s puhlimi frazami, da sta Trst in vse Primorje Rimski dedovini, nimate ga strokovnjaka v svoji sredi, kateri bi se bil lotil kakega resnega predmeta, saj imajo svojo učenost in resnih in verodostojnih virov.

Nekdo — kojega pa nočem imenovati — je izdal nedavno zgodovino mesta Tržaškega. Koliko zgodovinske resnice pa je v vsebini te knjižice, svedoči najbolje dejstvo, da ni mogode dobiti nijednega eksemplara. Razširili so namreč to knjižico le med svoje somišljenike. To vam mora biti krasna „zgodovina“, ki se boji luči; in neukrotno mora biti hrepenenje čitateljev po resnici.

Morda pa se, o slavna gospóda, odlikujete se svojim junastvom? Le na dan z vašimi junaki na Primorskem! Razun sv. Justa — ki pa menda ni bil Latince po rodu — ne poznamo nobenega. Morda Oberdank? Ta je umrl sramotno smrt na vislicah in rabelj mu je zadušil besedo, katero bi bili morda vi radi slišali iz njegovih ust!

Ker nimate drugih „mučnikov“, zadovoljiti se morate z njim, a na vašo žalost morate priznati, da ni bil niti vašega rodu!

Uboga „avita cultura“, v kaki nagluti se

kakež bistremu očesu razumnega in razsodnega človeka! Ni čuda, da iščeš poživljajoče sile v — odpadnikih Slovanstva. Na vsakem važnem mestu imate kakega našega renegata. Od todi tudi napori „Lege“ v raznarodovanje naše dece, naše mladine. Ako vas je res toliko in ste res tako močni, čemu nam grabite našo mladino, čemu silite naše ljudi k izdajstvu, čemu podpirate in vzgajate renegatstvo? Ali ne vidite, v kako protislovje je zašla vaša avita cultura? Med tem ko boja slovanske izdajice — katerim se pretaka ista kri kakor nam — v isti hip sramoti Slovence poštenjake s donečo fraso, ki je znak menda posebne naobrasbe: **Fora i scavi!**

Taka je torej vaša avita cultura in v njej se čutite superijorno pleme? Ako nimate boljših dokazov, potem vam povemo, da Vas je Slovanstvo na Primorskem že davno prekosilo glede naobrasbe, dostojnosti in političke npravnosti!

Gorje narodu, ki ne zaupa več samemu sebi, ki je primoran segati po tujem življu in ga vzgajati za svoje politične namene in svrhe, ki je prisiljen posluževati se korupcije v svoj lastni obstanek, da na ta način dobiva oživljajočih moči iz negovanja tujega renegatstva. Taka narodnost je dospela kraj propada, kajti sama kuje orožje, koje se obrne proti njej sami prej ali slej. Zapomnite si to!

Nemško gledališče.

(Ljubljanskim Nemcem in nemškutarjem v pretres.)

Velik je bil krik, ki so ga sagnali gospodje, ko se je odbila prošnja do občinskega sveta, naj se dovoli nemškemu „Theaterverein“ podpora od strani mesta Ljubljanskega. Odlikovala se je pa v tem osiru ljubljenska deželna predsednika kranjskega, takozvana „Südat. Hiebspost“.

Počasi gospodje! Zanimalo bode morda naše čast. čitatelje, če svedo, kje so se prav za prav ljubljanski mestni očetje naučili tako „surovega in vse nemštvo razšaljivega postopanja“.

Dne 24. januarja 1887. bila je huda zima, tako, da je kar drevje pokalo. Deželni poslanci lepe Kranjske dežele pa so se gregli v lepi dvorani kranjskega dež. zbora ter težko pričakovali, da se jim izplačajo dijete — bila je namreč zadnja seja tega aborovanja. — A glej, človek obrača, Bog obrne. Ni bilo vse tako mirno, kakor si je predstavljal ta ali oni; čakal je vse zastopnike hud boj pri 11. točki dnevnega reda, ki se je glasila: „Ustno poročilo finančnega odsaka o prošnji slovenskega dramatičnega društva v Ljubljani za povečanje podpore (od 1000 na 2000 gl.) in za dovoljenje štirih (namesto

* Slovenski listi so naprošeni, da ponatisnejo ta članek.

je Gubčevka zavlekla sina, in zamahne s sabljo, ali kot levinja vzpne se pred njim starka in upiraje vanj veliko solzno oko, reče:

— Udri!

— V kraj, baba! zarohni Tahi in zopet zamahne — ali ta hip pride iz cerkve svečenik in zakliče, vzdigaje sreberno razpelo:

— Na ti skali sezidam svojo cerkev in peklena vrsta je ne premagajo!

Nasilnik zatrepeta, roka mu klone, srdit obrne konja in zdrirja na grad. Tedaj pride podžupan Jurij Raškaj, kateri je prihitel iz Zagreba na prijavo Štefana Grdaka, in zapote v banovem imenu, da se ne sme niti dotekniti kmetov.

Vélikanoč je, spomin krvave žrtve, tužno poje mrtvaški zvon, v stobiški cerkvi ležé trupla mrtvih kmetov, kraj njih kleči svečenik in moli za nedolžne duše, a

dveh) predstav v deželnem gledališči počenši s sezono 1887/88. Poročevalec dr. vitez Bleiweis Trateniški je seveda priporočal tolo to prošnjo. A že mu je bilo prečitati vlogo nemških posestnikov lož, ki so valed čudnega ravnanja bivšega nemškega deželnega odbora imeli velik vpliv. Takrat delali so namreč nemški gospodje kakor svetopisemski Jakob, ki je osrečil v zadnji uri svojega Judo. — Dne 30. sept. 1882. leta so nemreč sklenili, da imajo odolej pri dajanju deželnega gledišča v zakup, deligranci posestnikov lož pravico se udeleževati dotičnih sej deželnega odbora, in sicer v tolikem številu, v kolikor se udeležo seje votantje. S tem bi imeli večino dotlej, dokler sedi v odboru poslanec nemško pobarvanega veleazadolženega velikega posestva. S tem se je sicer kršil § 42. dež. reda. A kaj postava! Nemštvo, ta je prva. Nemški posestniki lož so torej našli, da bi bilo dovoljenje prošnje dram. društva „der empfindlichste Schlag für das ohnehin nicht allzu lebhaft pulsierende soziale Leben der Stadt“, itd., ter prosili naj se od bije.

Primanjkuje časa in prostora, da bi obširneje omenjali vso debato. Omeniti hočemo le nekaj o govorcih poslancev Deschmanna — znanega renegata — in barona Apfalternu, kateri so bi bil moral po oporoki svojega strica, od katerega je podedoval — če se ne motimo — vse svoje imetje, povsem naučiti slovenščine v govoru in pismu v jednem letu po smrti dobrotnika, kar pa seveda ni storil. — Oba imenovana sta grozno zabavljala in zasmehovala dramatično društvo, nametujoč, da naj se kar odbijeta podpora in pomnoženje igralnih dni. Nemški somišljeniki pa so jima ploskali in tulili „bravo“, ter jima čestitali. Z neopianim sarkazmom predlagal je baron Apfaltern, naj se le dovoljuje igrati „Dram. društvu“ kolikor hoče, toda le ob času „wo die Pachtung des Theaters (za Nemer) ausser Wirksamkeit getreten ist, also nach Ostern (veselost in „bravo“ na desni). Po Velikinoči naj bi meli torej Slovenci igrati, ko radi posebnih krajnih razmer ni mogode več gledališka sezona, Slovenci, zapomnite si te besede! —

Vse presežajo pa tedanje besede gosp. Deschmanna. Potem, ko je povedal in povdarjal, da se godi nemškemu ravnatelju tako slabo, da ne more izhajati, zasmehoval je vendar „Dramatično društvo“ na podlagi poročil društvene; a blagajnika, ki je trdil, da „Dram. društvo“ nima zadostnih dohodkov. Deschmann je rekel doslovno: „Also wenn Sie für theatralesche Zwecke schon 2000 fl. bewilligen wollen (Apfaltern govoril je še „hinauswerfen“), so geben Sie lieber davon dem deutschen Theaterunternehmer 1000 fl. (torej podporo, za katero je prosilo „Dram. društvo“ — Nemcem), der arme Mann arbe-

po brdih se razlega stok udov, jok osirote-
lih otrok.

Tretji velikonočni dan kleči pred oltarjem v brdovski cerkvi troje kmetov, jeden iz Stobice, jeden iz Soseja, jeden iz Brdovca.

— Sinovi! reče župnik Babič, blagoslovivši može, Bog vas blagoslovi, Bog vas spremlja! Vaše rano sem zapisal v pismo. Nosite je pred avitlo lice kraljeve milosti, odkrijte mu svoje srce. Kralj naj pomore, to vam je jedina nada. A ti, Bog pravičnosti, zasveti v vladarjevo srce!

XIX.

Lepo poletje je, pokrajina mirna, mirna kot v grobu. Razplavila se je kri mučnikov pred stobiško cerkvijo, poslanci kmetški so se povrnila s kraljevega dvora, kjer se jim je reklo, da bo krona odredila, kar bo po-

PODLISTEK.

83

Kmetški upor.

Zgodovinska povest šestnajstega veka.

— Spisal Avgust Šenoa. Preložil I. P. Planinski. —

Tedaj stopi pred Tahijsa visok, siv staro, širokih lic, živih oči — starešina Mijo iz vasi Golobovec in reče mirno, položivši roko na srce:

— Kralju dajemo, kar je kraljevega, gospodu, kar je gospodovega, ali kar je našega, ne damo!

— Vi ne daste ključa? zaškriplje Tahi.

— Ne damo, kakor je Bog v nebesih! zakliče Gubec in zamahne z roko, dočim ga mati prijema za rame.

— Ne damo! Ne damo! zakliče obupno vesoljni narod.

— Oj! zagrmí Tahi in vzpodbode konja, izprožite, tolcite pse!

tete — — — an einem beständigen Deficit.
— — — Nun möchte ich den verehrten Herren von der (slov.) Majorität noch ein Erwägung anheimstellen. — — — Ja, meine Herren, klopfen sie in Petersburg an, im Lande der Rubel, vielleicht wird der dramatische Verein dort mehr Hilfe finden, als im armen Lande Krain (Živahna veselost na deeni. — Buren nemir in sikanje na levi.)
— — — Meine Anschauung ist: Zerbrechen wir uns nicht den Kopf, wie der dram. Verein zu den weiteren 1000 fl. kommen soll, möge er selbst darüber studieren, welche Wege er einzuschlagen hat. — — — Einmal sagte der Cassier, nachdem er eben die traurige Ebbe seiner Cassa beleuchtet hat: „Pomagajte si sami, in Bog vam bode pomagal.“ Ich möchte also auch dem dram. Verein zurufen: „Pomagaj si sam sebi, in Bog ti bode pomagal.“

Teh besed nismo prevedli, da občinstvo še bolje razvidi, kako impertinentno so govorili Nemci o naši prošnji. Sedaj se pa dranejo ravno tisti ljudje, pristaši in čestilci teh govorov, nesramno beračiti pri slovenski Ljubljani za podporo, za podpirajoči se nemški „Teapikarren“. Sicer pa so vedeli itak, da mestni očetje niso tako neumni, da bi ugodili njih zahtevi. Škandal so hoteli napraviti naši „Deutschkrainari“, sedaj ga pa imajo.

Plačuje se jim tako, kakor so oni plačevali; žanjejo, kar so sejali. — Zakaj pa tako mrzé Nemce povsodi: na Češkem, Ogrskem, Laškem itd.? Ker so povsodi tlačili druge narode, dokler so imeli moč v roki.

Kar se pa tiče podpore Vašega gledališča, gospodje, napotil Vas je „Slov. Narod“ na „Kranjsko hranilnico“. Pustite to! Poprijeti se morate nasveta Vašega Velikonemca in ljubljence, gospoda Deschmanna. Pojdite v Berlin, in s Land der rollenden Mark! Če se je začela marka gibati v prid avstrijskemu „patriotičnemu“ nemškemu šulferajnu, morda pride tudi „ine Rollen“ v prid nemškemu Theatervereinu v Ljubljani. Poskusite, saj velja samo 5 nvč. poštine. Če pa to ne bi nič pomagalo, potem pa gospoda: „Pomagajte si sami, in Bog Vam bode pomagal!“ Alcuno.

DOPISI.

Iz spodnje okolice, dne 6. julija 1894. (Izv. dop.) [Anton Mahnič; naša kmetijska družba]. Minole dni so poročali italijanski listi velikim veseljem o nekem Antonu Mahniču iz Padriče (tržaške okolice), kateri da je plačal društvu „Lega nazionale“ svoto 50 gld. v ta namen, da je bil vsprejet v tržaško občino. Italijanski listi blebatajo, da je omenjeni Mahnič okoličan, — kar je, žal, posnel tudi „Slovenski Narod“ — ter ga vstavljajo v vzgled drugim okoličanom.

No, jaz si mislim, da so se italijanski listi prav pošteno blamirali ob tej priliki. Okoličanov ne bodo vsprejemali nikdar med tržaške občinarje, niti jih ne morejo vsprejemati, kajti okoličani so že pravi Tržaški občinarji po božji, sveti in narodni postavi! Mesto Tržaško sestavlja s okolico vred jedno samo občino, sleherni pravi okoličan je sajedno tudi pravi Tržčan.

Imenovanega Anton Mahniča so res vsprejeli v tržaško občino in je v ta namen plačal svoto 50 gld. v korist „Lega“, toda naglašati moramo da je Mahnič Kraševac, naseljen v Padričah!

trebno. Kmetje molčé, ádó, toliko da dihaajo. Tahi je gospodar, Tahi je silovit. Tudi na Sosedgradu so čudni dnovi. Gospo Jeleno kakor da so kače izpilo. Na svoji postelji pod sliko Arlandove Dore se avija bolna. Lica ji goré od smrtne vročinske bolezni, oči prevrača, zobe stiska, da ji ne uide duša, da se maščuje nad nezvestim možem. Vse je zvedela, vse. Smrt jo je prikovala na posteljo, ledeni smrtni znoj se ji dela na bledem čelu, a Tahi se greje na bujnem nedrju mlade pohotnice. Oh živeti! živeti! vdiha Jelena. Zaman! Smrt jo vleče v grob, ljubosumnost jo zaustavlja pred grobom. Obupno se zvija, moli, kolne, joka, vdiha: Živeti! Živeti! Ali zmeni se Tahi! Drašković se mu prijazno nasmiha, Bator ga varuje, cesar je daleko, nebo visoko. Smeje se Tahi in pije, smeje se kadar ga, badastega starca, v nagubano lice poljublja lepa grešnica, smeje se, kadar kmet drhti na vislicah. Bleda mesečina sije skozi odprto okno. Ej mesec!

Kolikar jaz poznam tega moža, ne verujem, da bi bil rad in iz lastnega nagiba plačal omenjeno svoto društvu „Lega nazionale“. Tudi v gnetnem pogledu mož menda ni tako, močan, da bi mogel kar tako plačevati take sneke.

Vsa stvar nam je takoj jasna, ako se spomnimo, kar so pisali italijanski listi, da je namreč Mahnič daroval večkrat omenjeno svoto potom magistratnega okrajnega načelnika Mircoviča!! Ker spadajo Padriče v področje imenovanega okrajnega načelnika, obrnil se je ubogi Kraševac (ne okoličan) do njega glede vsprejetja med tržaške občinarje. Tu se je rešila vsa stvar! — Drugače pa si mislim tudi, da so italijanski listi le zato toliko hrupeli, da dokažejo svetu, da niti ni možno misliti o Slovincih kot Tržaških občinarjih. To dejstvo so hoteli prikriti. Dobro bi bilo, da bi o tem spregovorila tudi lista „Il Rinnovamento“ in „Il Pensiero Slavo“.

Odbor naše nedavno ustanovljene „Kmetijske družbe“ moral bode s prvega mnogo delati, ako hoče, da se družba razvije. A tudi previdno bode moral postopati, kajti družba ima malo kapitala na razpolago za sedaj.

V prvi vrsti bi nasvetoval odbor, da skrbi za pouk okoličanom o raznih strokah kmetijstva, slasti pa o kletarstvu. Kletarstvo je precej zanemarjeno v naši okolici. Večkrat sem že čul, kako se je pokazil kmetu ves vinski pridelek le valed alabih sodov. Naša družba bode morala torej preskrbeti kakoga strokovno izobraženega gospoda, da bode na shodih predaval o kmetijstvu. Naša laška kmetijska družba je sicer tudi prirejala predavanja, toda okoličani se niso udeležili istih, ker niso razumeli jezika, v katerem se jim je predavalo. Naši kmetijski družbi pa je zagotovljen popoln uspeh, ako priredi predavanja.

Koroški rodoljubje obrnil so se na visoko mesto, da so si pridobili strokovnjaka v tem pogledu. Ali bi jih ne mogel morda posnemati tudi odbor naše „Kmetijske in vrtnarske družbe“?

„X.“

Z Vipavskega, 4. julija 1894. (Izv. dop.) Ker se do sedaj nihče ni oglašil, prosim, blagovoljite gosp. urednik sprejeti k dopisu „Z Goriškega“ v Vaši cenjeni „Einosti“ od dne 30. junija t. l. št. 78., vederno izdanje, sledeče pojasnilce:

Gospod dopisnik se toži in se mu hudo zdi, da imajo kmetje — pleboci — toliko oblaš: v rokah, da delijo učiteljske službe onim, kateri se jim znajo naj bolj priljavati. Trdi tudi, da se učitelj zameri kmetom, ako je vesten, točen in natančen. Dopisnik piše: „Ali je prav, da se daje takim ljudem v roke toliko oblasti? Mesto gledati pri oddaji služeb na sposobnost in s močnost, starost v službi in drugo, gledajo nekateri člani le na to, kdo se jim zna bolje lizati — —.“

Gosp. dopisnik! Slučaj, kateri Vam je toliko vnel živce, ni tako krivičen, kakor ga opisujete.

Občinarji v kraji razpisane nadučiteljskega mesta so želeli dosedajnemu nadučitelju le takega naslednika, ki bi bil vešč tudi v orgljanji, kakor so bili vsi gg. dosedanjí nadučitelji v tej občini. V tem je vzrok, da se je ljudstvo bolj potegovalo za mlajšega prosilca, ki zna orgljati, kar ne zna starejši „sposobni“ prosilec.

Vidiš li bilo, polno ruko kastelanice? Kakor kača se ovija okolu starca. Ej! Kako ga objema, kako ga poljublja, kako padajo črni raspušeni lasje na sneg starčeve glave, kako nabira ustnice, kako umira oko od strasti, kako diha že in pali. A stavec, počiva na kastelaninih praih, udari v krohot in pokaže s pratom skozi okno na holmec.

— Ali vidiš, dušica, vzkligne, kako se v mesečini nekaj ziblje na drevesu. To je kmetaki pes. Rekel ti je, da si pohotnica. Sedaj vidi. Ha, ha, ha! Glej! Obletavajo ga krokarji! Na vaše zdravje, črni tovariši! zakliče Tahi, skoči pokonci in izpije vro vino. Pa objema, ljubi, a grešnica vriska in krokarji kričé. — — — Bleda mesečina drhti na lici gospe Jelene, drhti na Dorini sliki. In vrvava se gospa, odpre usta in obrne bledo lice proti mesecu. Čuj! Jelena! Čuj! Krokarji kričé. Smrt prihaja, smrt! A Tahi? Kje je on? — Ljubi — Groza! — Tahi ljubi — Jelena umira. (Dalje prih.)

Dopisnik trdi tudi: „Ako je človek v službi vesten, točen in natančen, kakor bi moral biti vsak uradnik, zameri se kmetom, in vselej mu bodo nasprotovali, ko pojde za kako aboljance v plači.“

Po Vašem receptu so vestni, točni in natančni oni učitelji, kateri so se kmetom zamerili in narobe: kmetje sovratijo one učitelje, kateri so vestni, točni in natančni v svojem poklicu. Ne gospod! Ne, kmetje smo in bomo vedno bolj spoštovali one možé, ki prav izpolnjujejo svoje dolžnosti. Spoštujemo in bomo spoštovali dobre, vestne, točne in v svojim poklicu natančne učitelje, a cenili jih bomo toliko bolj, če nam tu pa tam pripomorejo — sraven svojega posla — v tem ali onem osiru, ki ni v nasprotju s njihovim poklicem. (O tej zadevi smo prejeli oster odgovor še s neke druge strani; toda mislimo, da je zadoščeno s objavljenjem tega dopisa. Op. ur.)

Iz Pomjane dne 1. julija 1894. [Izv. dop.] Sedaj, ko jim teče voda v grlo, hočejo se vsi prekupci in mešetarji Koperski udeležiti aloveščine. Jednega takega celó priporočate v Vašem cenjenem listu št. 77 od 28. t. m. Da se nekoliko prepričate o obiatih Vašega priporočenca, določiljam Vam v prilogi povabilo k veselici „Lega Nazionale“, ki se je vršila dne 10. t. m. v Gažonu.

Iz tega povabila razvidete, da je ta od Vas*) priporočani mešetar ob enem tudi mešetar za „Lega Nazionale“. Prosim Vas, da blagovolite v svojem cenjenem listu s polnim imenom nasnaniti onega gospoda, ki Vam je priporočal tega mešetarja, da ga bomo poznali tudi mi.

Ker govorimo ravno o veselici „Lega Nazionale“ v Gažonu, zanimalo Vas bode morda izvedeti kaké podrobnosti o njej.

Prostor za to veselico pripravljali so je že dolgo časa, kajti v celí občini, ki ima 120 hišnih števil, ni niti enega pristnega Laha, vsi so sami slovensko govoreči domačini.

Pod občino Gažon spadajo tri vasi: Gažon s kakimi 80 hšt., Srgasi s 28 hšt. in Paderna s 12 hšt.

Imed domačinov navduševala sta se za „Lega Nazionale“ posebno občinska odbor-nika gg. Parovel in Rojao, prvi od Srgasov in drugi iz Gažona.

Prvi je kandidiral leta 1892. celo za župana v Pomjani, pa je srečno pogorel, hotel se je torej drugače proslaviti.

Ker je bilo med čisto slovenskim prebivalstvom težko dobiti zadostno število udov za „Lega“, rekla sta jim ta dva moža, naučena od mešetarja, kojega Vi priporočate, da napravi „Lega“ veliko pojedino, katere bo deležen vsak, kdor se zapiše, da hoče plačati za to 25 novičev. Tako so jih nabrali pri Srgasih preko 25 udov, v Gažonu pa sedem. Iz rodovine sgoraj imenovanega Parovela zapisanih je osem; če so vsi plačali po 25 novč., mi ni znano.

To pa vem, da jih je mnogo reklo, da plačajo potem, kakor hitro se najedo in napijejo.

Ker je pa bilo „Legi“ le za potrebno število podpisov, koje so, kakor povedano, nalovili, ni jim dala ni jela ni pila brez denarjev, ko je prišel 10. t. m. dan veselice, saj so pri „Legi“ judje in mešetarji gospodarji.

Ta dan šlo je iz Pomjane okoli 20 Lahonov — seveda brez denarja v žepu, — mieleč, da jih pogosti gospoda Koperska. Tudi iz Kerkavec, kjer je pred kratkim „Lega“ napravila svoj „grupp“, došlo je nekaj gostov, ki so kleli „po laško“ gospoda, ker jim ni dala zastoj piti in jesti, kakor je bilo obljubljeno.

Največ gostov pa je došlo iz Izole in Kopra. Med Koprci bil je tudi Pio, brat znane Pierantonija, koji je s celo svojo družbo izpil pol litra vina.

Drugi Koperski dohtarji pa so razveseljevali ljudi s jahanjem na oslih.

Dajali so po ono krono najemščine za osla in jezdarili po vasi gori in doli; hudo-mušni „Legovci“ Gažonski pa so jim plačili blago. Kadar je pridvignilo valed tega živineč svoj ozadek in pošnilo jahača čez glavo v prah, bil je gaudium in evviva, da se je tresla vas.

Rečeno bilo je tudi, da pridejo godci zastoj gost, po končani veselici pa so dobili a. v. for. 40 plače.

*) Ne od nas, ampak od našega Koperskega dopisnika. Op. ured.

Tako so „mešili laži“ in pri vsem tem je kumoval od Vas priporočani mešetar iz Kopra.

K shodu je prišel tudi c. kr. okrajni glavar iz Kopra, kot vladni komisar. Sodišče Kopersko pa je bilo zastopano skorej „in corpore“. To je dalo vsaj slavnosti nekaj nimbus, kar pa je jako čudno vplivalo na najboljše avstrijske podanike.

Edina misel, da se je namreč gospod c. kr. okrajni glavar osebno prepričal, da v Gažonu ni Italijanov, za katere edine sme „Lega“ poleg svojih pravil ustanovljati šole; edina ta misel mogla nas je pomiriti, kajti nepristranost našega glavarja naglašala se od ved strani.

Vina so spili oni dan v Gažonu štiri hektolitre, po tem je lahko soditi, koliko je bilo udeležencev.

Neki Gažonec nastavlja je tisti dan tudi svoje vino in tega prodal za a. v. for. 40. Ker pa ni imel dovoljenja od strani glavarstva in finance, ter se ni niti hotel zmeniti za najemnike užitinskega davka, moral je plačati tem najemnikom globo a. v. for. 36. Kaj pa bode hotela imeti še financa za tak prestopok, se še ne ve. Tega moža boli gotovo „glava po slabi tovaršiji“. Najbolj žalostno pa je, da še sedaj neče spoznati resničnosti tega slovenskega pregovora. Na njem in njegovih bratcih uresniči se pregovor: Quem deus perdere vult, demontat. Škoda za-nje, ker so naše krvi! Najlepša pa je še ta, da je tega neuredneža ovadil nek njegov „politični“ prijatelj.

To so glavne epizode iz Leginega shoda v Gažonu.

V Gažonu, kjer ni niti enega samega Italijana, ustanovila je „Lega“ svoj „grupp“; v Kerkaveh, kjer je ena sama italijanska rodbina, ustanovila je „Lega“ svoj „grupp“. Pa recite, da laški humbug ne zasluži lavorovega venca!

Politiške vesti.

Naš presvetli cesar ne pojde letos na Nemško k velikim cesarskim vajam, ampak se bode dal zastopati po jednom nadvojvodu.

Volilna shoda v Dornbergu (in v Biljah. Minolo nedeljo je poročal gosp. dr. poslanec dr. Gregorčič v svojem in svojega tovariša grofa Alfreda Corininija na volilnem shodu v Dornbergu in potem v Biljah. Na obeh krajih sešlo se je mnogo volilcev, kateri so izrekli popolno zaupanje svojim poslancema. Kakor je gosp. poslanec poročal o raznih političkih in gospodarskih vprašanjih, tako so tudi volilci izražali razne želje in pritožbe. Tako je prav: poslanec bode v teeni zvezi s svojimi volilci! V prvo še zato, da se bolje seznaní s vsemi potrehami ljudstva; v drugo pa tudi za to, ker ima vsaka beseda poslančeva veliko več veljave, ako vedo odločilni krogi, da je isti v trdnem kontaktu s ljudstvom, da morajo torej sleharno njegovo besedo smatrati kot — ljudski glas. Zato moramo posebno pohvaliti gospoda goriška poslance, da sta se jela tako pridno oglašati pred svojimi volilci in na ta način povpeševati zavednost in političko zrelost med našim narodom. Da bi ju le hoteli posnemati tudi drugi! — Jutri bode volilni shod v Kanalu, drugo nedeljo pa v Bolcu.

„Zveza Nemcev na Češkem“. Tako se zove novo društvo, katerega pravila je ravnokar potrdilo c. k. namestništvo. Društvo so ustanovili nemški nacionalci, ker jim vodstvo nemško liberalne stranke ni dovolj odločno v „obrambi blaginje in stališča Nemcev na Češkem“. Kako bi naše ljudstvo prav po domače označilo to nemško postopanje? Reklo bi: Ne delajte se norca iz Boga! Mi pa bi še dostavili: Ne pregrešajte se nad onimi, ki vas obsipljejo s dobrotami in ki vam dajejo več, kakor vam gre po božjih in pisanih zakonih; in ne brite norcev s onimi, kojim delate krivico!

Katoliški shod na Moravskem. Ta shod se bode vršil dne 30. in 31. julija. Posvetovanja se bodo vršila v štirih oddelkih: o ljudskih in srednjih šolah in družini višjih izobraževališčih, o socialnih in obrtnih vprašanjih, o društvenem življenju, literarni snanosti in umetnosti. Kakor znano, se tako Mlado kakor Staro ne udeležita shoda.

Novi predsednik francoske republike je prejel že mnogo protilnih pisem, v katerih mu groze se smrtjo.

Riž. Italijanski se je podražil od 1 do 1 1/2 lire in videti je, da poskoči še, ker je valed nizkila cen velika množina letošnjega pridelka že potrošena na skladišča so se jako zmanjšala — Japonske vrste so se podražile za 1/2, do 1 for.; drže se vedno stalno, toda prometa je malo. — Po angleškem je vedno povprečje, ker ima poveljne cene.

Južno sadje. Limoni in pomaranče imajo navzile veliki vročini je malo prometa. Zadnjih 14 dni prodalo se je 2500 zabojev limonov od 1 for. do 5, 700 zabojev pomaranč od f. 2 do 4. V drugih vrstah sadja je malo prometa. Cibebe se popolnoma razprodane.

Domači pridelki. Za leto je končana sezona, ki pa je bila jako slaba za trgovce, ker ni bilo izvažanja. Zaradi slabih cen in obilnosti še neprodanega pridelka ne moremo se niti nadejati, da bodo prihodnja kampanja dobra. Iz vseh krajev države javljajo nam da sedaj o obilnem pridelku in zato moremo trditi, da bomo imeli letošnje še manj prometa kakor lani, ako se stvari ne promeni.

Trgovina.

Moka in otrobi. Moka. Čudno je, da se kljub dejstvu, da je kupčija sploh jako redka, vendar ne morejo dovolj končati maloštevilna pogajanja zaradi malih diferenc. To se je dogodilo v minulem tednu: razni kupci bili so pripravljene kupiti ter stavili so tudi svoje ponudbe, toda prodajalci jim niso hoteli pripustiti olajšave povprečno 1/2 gl. na kvintal in zato so se razbila pogajanja. Ponavljamo, da je stvar jako čudna z ozirom na mladoost trga in na nade, ki jih imamo za bližnjo prihodnost. Pri nas je torej minol teden, ne da bi bilo važnejše kupčije. — Ogrski mlini imajo povprečno te-le cene: št. 0 od f. 13:10 do 13:60; št. 1 od f. 12:50 do 12:95; št. 2 od f. 11:80 do 12:35; št. 3 od f. 11:10 do 11:70; št. 4 od f. 10:60 do 11:30; št. 5 od f. 10:30 do 10:80; št. 6 od f. 9:50 do 10:10; št. 7 od f. 8:40 do 9:—; št. 8 od f. 6:30 do 7:20, kakor je že dotična vrsta.

Otrobi. Stališče ogrskega izdelka je nespremenjeno, kakor smo bili omenili v poslednjem poročilu, toda kupčija je zelo slaba. — Tu se je prodalo nekoliko vagonov „Economevega“ izdelka kvintal po f. 4 z vrečo vred, vaterši akonto.

Drobni otrobi zanemarjeni brez povpraševanja.

Goved. Od 28. jun. do 4. t. m. prodalo se je v Trstu 357 volov in 70 krav klavne živine in sicer 75 volov iz Kranjske, 124 iz Hrvaške, 8 iz Istre, 139 iz Dalmacije in 11 domačih. Plačevali so se: voli iz Kranjske po f. 47.— do 48.—; voli iz Hrvaške po f. 45.— do 46.—; iz Istre po f. 46.— do 47.—; iz Dalmacije po f. 44.— do 45.50 in domači po f. 47.— do 48.—; domače krave po f. 45.— do 46.— in krave iz Kranjske po f. 45.— do 46.— kvintal mrtve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 3.80, II vr. po f. 2.90, slama I. vr. po f. 3.15 in II. vr. po f. 2.50 kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 80 do 84 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 78 do 80 nč., furlansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po f. 1.— do f. 1.02 in v part. od 30 do 50 kg. po 98 nč. do 1.— kilogram. Tolminsko surovo maslo I. vrsti po f. 1.02 do 1.06 kilogram.

Jajca na debelo po f. 2:30 od 2.50 sto komadov.

Kokoši po f. 1.— do 1:35 komad, piščeta po 90 nč. do f. 1:60 par.

Krompir, navadni, na debelo po 2.75 do 3:10 „R. M.“

SVOJI K SVOJIM!

Josip Pertot, urar v Trstu, Via Mude Vecchia št. 1. prodaja in popravlja ure po nizki ceni. Priporoča se slavnemu občinstvu. 5—52

Gostilna Ivana Trevna v ulici Madonina št. 29. se priporoča slovenskemu občinstvu v obilen obisk. Točijo se zmirom izvrstna istrska in okoličanska vina po najnižji ceni. Točna postrežba z gorkimi in mraznimi jedmi. 2—52

Ivan Debelak, via Benvenuto št. 1 v Trstu ima zalogo vsakovrstnega jedilnega blaga, katero prodaja na drobno in debelo kolikor v mestu toliko na deželo proti povzetju. Priporočajo se sl. občinstvu zagotavlja pošteno in vestno postrežbo. 2—52

Bratje Ribarić, izdelovalci oglja v av. Petru, priporočajo svoje zalogo v Trstu: via Poudares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 2, Piazzetta Cordalotti 2, z uhomod tudi v ulici Torrente po najnižjih cenah. Oggle I. kakovosti karbonina, kok, drva na metre itd. Naročbe se spremljuje tudi z dopisnic. 2—52

K. Zobec in C. izdelovalci umetelnih ognjev priporočajo se sl. občinstvu, da ga blagovoli ob vsaki priliki poštati z naročili temveč, ker se naslanja na rek „Svoji k svojim“. Naročila vprejemajo se na cesti Rossetti hšt. 121 (Camp. Morpurgo) v Trstu. — Cenike v slovenskem jeziku pošilja franco in gratie

Slovenem tržaškim priporočam svojo gostilno v Bar-kovljah „Alla bella Trieste“. Izborna domača kuhinja, pristna domača vina in kraški teran. **Gabrijel Devetak.**

Gostilna „Al Gallo d'oro“ v Trstu, Piazza della Posta (Dogana) toči istrsko vino po 28 nč., belo vino po 32 nč., **kraški teran**, lastnega pridelka, po 40 nč. liter. — V sodščekih od 25 litrov naprej, franco na dom, po cenah, kakor se dogovorijo. — Izborna kuhinja. Vsprejema se naročila na obed in večerje po nizkih cenah. — Nadejajo se obilnega obiska beleži najudanejši **V. Kovačič.**

Opazka. Vsprejema naročila na vino za no-tranje dežele franco železnica Trst po 15 gl. hektl.

RODOLJUBI!!

Podpisani naznanjam, da sem odprl v soboto dne 9 junija svojo **krčmo** v ulici **Valdirivo št. 19**, znano pod imenom „Croce di Malta“. Točil bom vina prve vrste, kraški teran in izvrstno pivo. Izborna kuhinja, **cene poštene**. — Nadejajo se, da me bodo Tržaški Slovani po mogočnosti podpirali, beležim udani **Fran Kravos.**

Gostilna „All'Antico Moro“ ulica Solitaria 12, (po domače pri „Irrakovecu“) prodaja črna in bela vina prve vrste iz prvih in doberberških vinogradov, in sicer: domače črno po 32, belo po 36, modra frankinja po 40, črno kraško po 40 in rizlink po 48 nč. liter. Izvstna kuhinja. — Držed se gesla: „Rojak k rojaku“. Priporoča se podpisani za obil obisk. **Anton Vodopivec,** gostilničar.

V ulici Cecilia št. 6

toči se izvrstno istrjansko in furlansko vino po 28 novičev liter. Belo vino po 32 in moškat po 40 novičev. — Marčno pivo po 24 nč.

Gostilna „CANTINA ISTRIANA“ via Tivarnela, blizu postaje južne železnice. Prodaja najboljša istrska vina po 36 kr. in kraški „Auberski“ teran po 44 kr. liter; pivo iz tovarne „Steinfeld“ po 28 kr. liter. Kuhinja prve vrste. — Kosila po 32 kr. — Slavnemu občinstvu v mestu in na deželi priporoča se uljudno podpisani za mnogobrojni obisk. **Josip Može.**

Advokat Dr. Danilo Majaron

otvoril je svojo pisarno **V LJUBLJANI** na Križevniškem trgu št. 7 (nasproti cerkvi „Križanske“). **Uradne ure navadne.**

SVOJO VELIKO ZALOGO olja iz oliv

priporoča 3—52 **Enrico gm. Carlo Gortan** via Caserma 4, Trst (naspr. pivarni Pilsen)

Zdravnik 13—48 Dr. M. Lukšič - Nizetić ordinira od 3-4 popol. via Madonna del Mare 2, II. (V slučaju potrebo tudi po noči).

Zaloga piva

pivovarne bratov **Reininghaus v Steinfeldu — Gradec** pri 156

A. DEJAKU, junior, v TRSTU Via degli Artisti št. 8, zastopnik za Primorsko, Dalmacijo in Levant, ponuja p. n. gostilničarjem v Trstu in po okolice staroznansko steinfeldsko eksportno (Export), oklujski (Märzen) in uležano (Lager) pivo, tako v sodih kakor po steklenicah, pod ugodnimi pogoji.

Tinct. capsici compos. (PAIN-EXPELLER) se prireja v Richterjevi lekarni v Pragi (v zalogi odlikovane lekarne Praxmarer v Trstu, P. Grande) obče poznano bolečino ublažujoče drgaljenje, dobiva se po večini lekarn v steklenicah po gl. 1.20, 70 in 40 kr. Pri kupovanju: treba biti previdnim in je vsprejeti le take steklenice kot pristne, ki so previdevne z „sidrom“ kot varstveno znamko. Osrednja razpošiljalnica: **Richter's Apotheke z. Goldenen Löwen.** Prag. 1—44

500 goldinarjev obeča se vsakemu bolniku na plućah, ki je jemal svetovno slovečo **sladno zdravilo** in komur isto ni pomagalo ali olajšalo. Kašelj, hripavost, naduha, katar v plućah in v dišniku itd. prenehajo že v malo dneh. 8 tem jih je doseglo tisoč silajne vspehe, o čemur so na ugled neštovila pričevala. Prodaja tega **sladnega zdravila** dovoljena je policijsko v vseh državah ter dobe nepremožni proti sprječevalu ter dragoceno zdravilo zastoji. Cena treh steklenic 3 gl., 6 steklenic 5 gl., 12 steklenic 9 gl. — **Albert Zenker,** izumitelj sladnih zdravil, Berlin S. O. 33.

Gostilna „Alla Città di Vienna“ Piazza Caserma h. št. 2, (zraven Tiskarne Dolene) toči **teran** I. vrsti iz prvih kletij iz Kalezj in Avberja po 48 nč. liter, kakor tudi istrsko vino sproti in za domačo uporabo. — **Graško pivo,** izvrstna kuhinja (italijanska in nemška) po jako umestnih cenah. — Priporoča se sl. občinstvu (101) **Ant. Brovedant.**

C. kr. dvorna lekarna Ivana Mizzana VIA CAVANA V TRSTU. Podpisani naznanja sl. občinstvu, da je prevzel gori omenjeno lekarno od dedičev pok. Benedetta Vlach-Minussaja, priporočajo se najtopleje in obiljubojo natančno postrežbo z umerjenimi cenami. Članom „Dolalskega podpornega društva“ pa naznanja še posebej, da mu je odbor istega dovolil sprejemati recepte od njih v slučaju, ako njim takšne društvena zdravnik predpiše. Za slučajne lekarske potrebe se priporoča 104—30 **Ivan Mizzan.**

Škropilnice in žvepljalke inžinirja Živica.

Vsake vrste stroji za kmetijstvo in obrtništvo, motori (gonitelni stroji) na par in s petrolijem, pumpe (sesalke) za rabo pri hiši in za vsako drugo potrebo, cevij iz železa, bakra, platna, kavčuka (gume), in pipe, vse kar se potrebuje pri strojih, med tem tudi olje za mazilo se dobiva zmiraj v zalogi trdke

Omenjene škropilnice se pošiljajo na vsako pošto avstro-ogrske monarhije, franco, po 10 gl. komad.

Schivitz & Comp. (Živie in družb.)

v Trstu, ulica Zonta 8.

Dominik Lušin v Kopru priporoča svojo veliko zalogo raznovrstne lesenine, kakor: **trame, žagance, morale, dile, pa tudi opeko, apno, pesek itd.** Naročila izvršujejo se točno in po najnižji ceni. 104—2

Riunione Adriatica di Sicurtà v Trstu.

Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah. Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892 Glavnica društva gl. 4,000,000— Premijna rezerva zavarovanja na življenje „ 13,326,346-98 Premijna rezerva zavarovanja proti ognju „ 1,632,248-22 Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju „ 49,484-07 Rezerva na razpolaganje „ 500,000— Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzor, bilanca (A) „ 339,822-49 Rezerva zavarovanja proti preminjanju kurzor, bilanca (B) „ 243,331-83 Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje „ 500,000— Občna rezerva dobičkov „ 1,187,164-86 Urad. ravateljstva: **Via Valdirivo, br. 3** (v lastnoj hiši).

Teodor Slabanja

srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17 se priporoča pred. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: monštrane, kelihov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in poslatim.

Da si samorajo tudi menj premožne orke omiliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji prečistili p. n. gospodov narodnikov prav ugodni plačilni pogoji stavili. Ilustrovani cenik franco. Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštne franko! 2—24

„Tržaška Hranilnica“

(Cassa di Risparmio Triestina) Sprejemlje denarne uloge v bankovcih od 50 nč. do vsakega zneska vsak dan v tednu razen praznikov, in to od 9—12. ure popoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure popoldne. Obresti na knjižice 3% **Plačuje** vsak dan od 9—12. ure popoldne. Zneske do 100 gl. precej, preko 100 do 1000 mora se odpovedati 3 dni in zneske preko 1000 gl. pa 5 dni. **Ekspituje menjice** domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2% **Posljuje** na drž. papirje avstro-ogrske do 1000 gl. po 4% **Višje zneske** od 1000 do 5000 gl. po 5 1/2% **Daje denar** proti vknjižbenju na posesti v Trstu. Obresti po dogovoru. 2—24 Trst, dne 5. maja 1894.

Dunajske srečke po 1 krono

5 glavnih dobitkov po 10.000 kron Srečke priporočata: **Josip Bolaffio Aleksander Levi.**

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni ako se naroča po pošti

Ubald pl. Trnkóczy lekar z raven rotovža v Ljubljani priporoča: **ZA ŽELODEC:** **Marijicele kapljice** za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gl. 3 tuct. 4 gl. 80 kr.

Odraslim ali čistim krvogljice čistijo želodec pri zabasani, skazenem želodec. — Škatulja 21 kr., jeden zavojček s 6 ikatuljami volja 1 gl. 5 kr.

ZA PRSA: **Planinski želični ali prsi sirop** za odraslene in otroke; razvija alis in lajša bolečine, n. pr. pri kašlj. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gl. 50 kr.

ZA TRGANJE: **Protinski cet** (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gl. 25 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani z raven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

Ubalda pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani z raven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo.

DROGERIJA

na debele in drobno

G. B. ANGELI TRST

Corso, Piazza delle Lagna 1.

Odlikovana tovarna čopičev.

Velika zaloga oljnatih barv, lastni izdelok. Lak za kočije s Anglijskega, iz Francije, Nemčije itd. Velika zaloga finih barv (in tubeti) za slikarje, po ugodnih cenah. — Lesk za parkete in pode.

Mineralne vode

iz najbolj znanih vrelcev

kakor tudi romanjsko šveplo za žvepljanje trt. 104—88

Jak. Klemenč TRST

Via S. Antonio št. 1.

priporoča čistim svojim odjemnikom in slavnemu občinstvu

svojo veliko skladišče blaga za prihodajo spomlad in poletje, to je blago za moške in gospe, perkalj, avilaste rute raznih vrst s fransami ali brez njih, srpce za turiste, „Jäger“-perilo, bombašne in volnene jopice, moške in ženske bele in barvane srpce, moške ovrtnike, bogato zalogo zavratnic na izbero, dežnike in solčnike, perilo, platno, musolin, kotonino, bombažno, barvane tkanine, ki se morejo prati, bombašno sukno za moške, rokavice iz švedskega sukna in avile za moške in gospe, rokavice iz sukna po švedski legi, trvine za obrobjenih v bogati izbiri, posebnosti za ženska šolska rōčna dela. Vsprejemajo se naročila v vseh teh predmetje ter se zagotavlja točna in vestna postrežba.

FILIALKA

C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na 4-dnevni odkas 2 1/2% V napoleonih na 30-dnevni odkas 2% 8- 3 1/2% 3-mesečni 2 1/2% 80- 3% 6- 2 1/2% Za pisma, katera se morajo izplačati v sodnih bankovcih avstr. volj., stopijo nove obrestne takse v krepot z dnem 4. februarja, 8. februarja in odnoso 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov 24—22 pri odbitku 1% provizije.

Predujmi.

Sprejemajo se vsakovrstna vplačila pod ugodnimi pogoji. Na jamčevno listine pogoji po dogovoru. Z odprjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednosti obresti po pogodbi.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske in italijanskih frankih, ali pa po dnevnom kursu.

Trst, 31. januarja 1894. 2—24